

[Poul Sørensen.]

er ganske rimeligt, og jeg formoder, at kommunen derovre tager initiativet til en sådan henvendelse.

Dernæst vil jeg gerne sige et par ord om landsdelsorkestrene. Her kan jeg ikke takke den højtærede minister, men jeg er glad for at få lejlighed til allerede på nuværende tidspunkt at understrege over for den højtærede minister, hvilken vægt vi lægger på det ønske, vi har fremført om et lovforslag vedrørende denne sag. Sagen har jo været drøftet, man har vel lov til at sige i adskillige år, og mange ubehagelige forhandlinger har været ført mellem kommunerne og ministeriet og andre. Jeg kan oplyse, at på mere officiel basis henvendte jeg og mine kolleger de ærede medlemmer hr. Ole Bjørn Kraft og hr. Hvidberg os sidste år til den højtærede undervisningsminister og anmodede om at få denne sag ordnet gennem et lovforslag, idet vi var meget misfornøjede med det tovtrækkeri, der fandt sted fra ministeriet via finansudvalget til de politiske grupper. Vi fik ikke noget til-sagn, men jeg mener — jeg kan rettes, hvis jeg tager fejl — at den højtærede minister principielt var enig med os i, at et lovforslag ville være at foretrække. Det blev ikke til noget for et år siden. Vi kom dengang i god tid med vor henvendelse. Jeg gentager altså her på mine venners og min gruppes vegne over for den højtærede minister vort ønske om at få et lovforslag om denne sag.

Jeg behøver jo ikke i denne forbindelse at beskæftige mig med det almindelige problem: finansudvalg eller lovforslag; den højtærede minister har været igennem en debat, hvor det blev tydeliggjort, hvorledes et meget stort flertal af tinget ser på dette spørgsmål. Men jeg vil gerne gentage over for den højtærede minister, at de bemærkninger og den indstilling, der kom frem under denne debat, også gælder den sag, jeg her omtaler. Det er mit håb, at jeg ved at rejse sagen så tidligt må kunne vække ministerens interesse for, at den i år bliver behandlet i lovforslags form, og jeg beder den højtærede minister være klar over, at ønsket om, at vi atter en gang skulle behandle den på den efter min mening snirklede måde, hvorpå den nu i årevis er blevet behandlet, ikke går i opfyldelse.

Jeg ved, hvad det betyder for de mange mennesker, der har interesse i denne sag, i det daglige slid at vide, hvor de er henne. Jeg ved også, at ingen af os vel er interesseret i, at den debat, der føres: provinsen kontra hovedstad, landsdelsorkestre kontra musiklivet omkring radio og det kongelige teater, skal fortsættes og uddybes. Jeg vover den påstand, at en af de ting, der medvirker til denne debat, er, at vi skal løbe her i korridorerne for at klare denne sag, når den foreligger i finansudvalget.

Det høje ting, som til syvende og sidst har ansvaret for sagens gang, kan kun være interesseret i, at den afgøres gennem et lovforslag, hvad vi i årevis har efterlyst. Vi gjorde det sidste år, og jeg gentager nu denne henstilling til den højtærede undervisningsminister.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Også jeg håber, at vi gennem en lovgivning kan nå frem til en fastere ordning med hensyn til landsdelsorkestrene. Jeg har fulgt den praksis, som har været fulgt i mange år, nemlig at søge at skaffe de midler, som er nødvendige til opretholdelse af landsdelsorkestrene, til veje gennem bevilling på finansloven, og jeg har i dag givet en begrundelse for, hvorfor jeg ikke har tænkt at komme med et lovforslag i år, nemlig den, at jeg ville afvente teaterkommissionens betænkning, som vil indeholde kommissionens stilling til spørgsmålet om landsdelsscenerne. Det hænger i høj grad sammen med landsdelsorkestrenes stilling, og det vil være rimeligt at afgøre begge disse spørgsmål samtidig. Af den grund har jeg i dag sagt til det ærede medlem hr. Poul Sørensen, at jeg ikke havde tænkt at fremsætte lovforslag i år, men at vi skulle søge at skaffe de midler, som — det er jeg enig med det ærede medlem i — er nødvendige, til veje gennem en bevilling, sådan som vi også med det ærede medlems tilslutning har gjort det igennem en årrække.

Jeg er enig med det ærede medlem i, at man bør søge at få et fastere grundlag for disse bevillinger, men min begrundelse for ikke at ville fremsætte et lovforslag i år er som nævnt sammenhængen mellem landsdelsorkestrenes og landsdelsscenernes stilling. Det ville ikke være hensigtsmæssigt